

Sessizce

– Zeki Kırhan · 26 Temmuz 2015

Gidiyordun ve ben ağlıyordum perde perde
Gözlerim ıslak düşüyordu yokluğuna usulca.
Aramaz, sormazsın gövdem gölgen peşinde
Yak kalbimi, savur küllerimi boşluğuna usulca.
Düşlerim vardı, hani yetim kalan gittiğinde
Kırık dökük şimdi, dokun anılarıma usulca.
Her anı ölümdür, kıvrılır özleme sessizce
Yoksan eğer her hatıra tutunur acılara usulca.
Sadece umutlarımı rüzgâra verdim gizlice
Aralandı derya deniz yol verdi rüzgara usulca.
Ah nerede mutluluk! Vefa nerede ey ece
Bıraktım dalımdan bülbülü yaprağa usulca.
Ayak izlerimizi bilir gündüz sesimizi tanır gece
Ayrılık yaman bir kelime, düşer dudağa usulca.
Ve, ey yazgı, ey sonsuz kâinat, acımasız bilmece!
Çözdükçe kara bir boşluk düşüyor aşkıma usulca.
Biliyorum dönüşü yok, aşkın içi dışı bir hece
Ve içimde bir yara, yaz bunu ayrılığın kıyısına usulca.
Zeki KIRHAN